

отъ религіознитѣ секти, само себе си считатъ владѣтели на истината; всичко което е несъгласно съ тѣхнитѣ чувства, види имъ ся като заблужденіе. Протестантинъ Стилъ казалъ на единъ папа, че единственната разлика мѣжду римската и англійската черква ся заключава въ туй, че истинната доктрина на римската черква е непогрѣшимостъ, а на англійската — никога не ся бъркай. Тѣй също и повечето хора иматъ не по-малко мнѣніе за собственната си непогрѣшимостъ, простодушно, както една французкиня, която като ся карала съсъ сестра си, казала ѣ: „сестрице незнайж какъ ще стане туй, но само азъ една всякога бивамъ права.“

„При настоящето положеніе азъ признавамъ съставената сега конституція, съ всичкитѣ ѣ недостатѣци ако ги тя има, защото азъ мислиж, че на насъ е неопходимо общо управление, и че нѣма таквази правителственна форма, която да не бѣде благодѣяніе за народътъ, ако го управляватъ добрѣ. Освѣнъ това, азъ мислиж, че нашето управление ще бѣде добрѣ въ тѣхнитѣ нѣколко години и че то може да ся свѣрши съ деспотизмъ само въ такъвзи случай ако народътъ като ся разврати, стане неспособенъ за никакво друго управление освѣнъ деспотическо.“

„Азъ ся сумнѣвамъ още, че друго събрание ще имъ шансове за съставянieto на по-добра конституція защото, ако вѣй съберете извѣстно число хора, за да ся воспользувате отъ тѣхната мѣдрость, вѣй заедно съ тѣзи хора, ще съерѣдочите неизбѣжно всичкитѣ имъ прѣдрасеждѣци, всичкитѣ имъ страсти, всичкитѣ имъ криви идеи, всичкитѣ имъ интереси, всичкитѣ имъ егоизми. Може ли отъ таково събрание да ся участвъ безъ укоризненъ трудъ? Напротивъ, азъ ся очудвамъ че работата ни е тѣй близу до съвършенството, и мислиж, че тя ще удиви враговетѣ ни, които чакатъ съ увѣренность извѣстія, че нашето събрание дошло е въ смущеніе, както при Вавилонската кула; че наши